

VECKOBLADET

Nr 20 i webbform

060908

Från valrörelsen

Det kommer in allsköns information om olika aktiviteter i valrörelsen både till Veckobladet och redaktörerna som väljare. Mycket är sig likt, alla har sina valstugor öppna och appellmötena står som spön i backen liksom de olika debatterna. Det är lätt att drunkna i utbudet så därför vill VB speciellt uppmärksamma en av alla dessa aktiviteter.

Måndagen den 11 anordnar de Hemlösas förening en debatt i Stadshallen kl 18. Med tanke på de många och tvivelaktiga turer som Lund har haft för sig gentemot de hemlösa under tidigare år kan det nog vara bra med många vittnen om det nu skulle utfärdas några vallöften där. Att de Hemlösa skall stödjas på så många sätt som möjligt har tyvärr inte alltid varit en självklarhet.

Vardagsbrott?

Lennart Pettersson är fjärdeman på centerns lista i mellersta regionvalkretsen, den som Lund tillhör. I partiets hushållsutskick säger han bland annat under rubriken "Ökad trygghet" att "särskild prioritet bör läggas på så kallade vardagsbrott. Det handlar framför allt om inbrott, stölder, våldtäkt och misshandel".

Tankefel, skrivfel eller tryckfel? Hos Pettersson eller den ombudsman eller reklambyrå som producerat texten? Nej, vi tror inte att centern vid närmare eftertanke rubricerar våldtäkt som ett vardagsbrott. Men nog borde det finnas skyddsnät i form av vakna korrekturläsare. Och nog borde t.ex. Sydsvenskans politiska reportrar, till vilkas jobb det rimligen hör att studera det regionala valmaterialet, ha uppmärksammat formuleringen.

Gr

Kan man lita på IT-säkerheten?

Låt mig börja med att omedelbart besvara rubrikens fråga med ett kraftfullt: Nej! Vad man har i sin dator, vad man skickar som brev, vad man pratar om i mobiltelefonen är alltid öppet för tillräckligt intresserade och resursstarka personer och institutioner.

Det gäller i och för sig också vad man har på papper, men där finns det fler hinder. Det ska rätt mycket till innan någon bryter sig in i ens skrivbordslådor. Grundregeln är att man ska inte ha några tunga hemligheter i digital form. Mindre hemligheter kan man möjligen ha, men ju viktigare de är desto mer tid och arbete ska det kosta att plocka ut dem. Det är som kryptering i militära sammanhang: enklare maskinchiffer duger för sånt som snabbt blir föråldrat, men viktigare grejer kräver engångsnycklar. Inte ens då är det riktigt säkert: se på Sovjets Venonatrafik under kriget som till stora delar kunde dekrypteras av amerikanska NSA. Det räckte att några koder användes två gånger av brist på blanketter för att de skulle falla ut. NSA har av tjuotital av satelliter och tunnland av datorer och har t.ex. tvingat mobiltelefonföretagarna att ha låg krypteringsgrad.

Men vad finns det då för oss som bara har lite småhemligheter, ska vi sluta använda datorer? Ja, bli i varje fall inte paranoid, då är det bättre att bjuda på sig själv. Det aktuella

folkpartistiska snokandet i den socialdemokratiska partidatabasen är ännu ouppklarat, men något kan man kanske ändå säga.

Små lappar och fickkalendrar

Det vanliga är ju att man har skyddad åtkomst genom användarnamn och lösenord. Men alla vet hur jobbigt det är med alla dessa pin-koder och lösenord, som vi dessutom bör byta ofta. Inte sällan skrivs de ner, de ligger antecknade på små lappar i skrivbordslådor och under skrivbordsunderlägg där de är lätt åtkomliga. Finns de i fickalmanackan så glömmer man den någonstans och då är den åtkomlig. Inte sällan finns det listor med användarnamn som sitter i en pärm eller framgår ur epost och då är det så mycket lättare att plocka ut den som har samma eller ett barns eller ett husdjurs namn. Vi är inte så uppfinningsrika. Vi är också lite slarviga och skriver av misstag lösenordet på användarnamnets plats och då är det lätt att plocka upp. Har man dessutom ett bredbandsmodem med ett radionätverk är det inte alltför svårt att sitta i en bil utanför och plocka upp åtminstone användarnamnen. Men min tro är ändå att det är vanligare med mer osofistikerade former där folk tittar bakom ryggen på den som loggar in.

Finns det någon enkel lösning? En variant som förekommer hos banker är små elektroniska dosor som förser en med identifikation och engångslösen. Men det är opraktiskt om man ska röra sig friare. En lösning som jag har hört om men aldrig sett är att varje gång någon loggar in på ens konto så sänds det ett litet sms-meddelande till ens mobiltelefon och då vet man ju. Inte så dumt verkar det.

Det är och förblir brottsligt att bryta sig in hos andra människor, men när det sker virtuellt är nog samvetet rymligare, i varje fall hos översmarta folkpartister.

Lucifer

V-Trelleborg markerar

När Skåne styckades upp på fyra riksdagsvalkretsar hamnade Lund i Skåne län södra, tillsammans med en rad kommuner där vänsterpartiet historiskt har varit svag. Detta har ändrats en smula och partiet finns numera representerade i de flesta kommunerna i landskapets sydvästra hörn.

Men de flesta av vänsterns partiföreningar i riksdagskretsen är svaga eller har en enbart formell existens. Det största undataget är Lund. Därnäst kommer Trelleborg. Trelleborg är inte bara valkretsens näst största kommun utan har också vänsterpartiets näst största partiförening. Därtill en stabil sådan vilket bland annat visas av dess goda förstamajfirande år efter år.

Vänsterpartiets valsedel i Skåne län södra, som toppas av Marta Santander från Lund, upptar 26 namn. Lund är relativt väl representerat med åtta namn. Burlöv har fyra namn, Kävlinge och Vellinge (där partiet knappast finns i realiteten) har tre, Skurup två. Trelleborg har ett namn (Lars-Eric Brandt) och han kommer först på sextonde plats.

Orsaken? Rimligen ingen annan än att partiföreningen i Trelleborg stödde Karin Svensson Smith i valet 2002 och fortfarande förhåller sej kritisk till den linje som dominerar distriktsledningen. Detta är ett bland många exempel på de symboliska markeringar som denna ledning ägnar sej åt.

Men Trelleborg markerar tillbaka. I det hushållsutskick som spritts i kommunen, och som plockats samman av de lokala partiaktivisterna, finns kommunala valsedlar med men inga från riksdagen eller regionen, där Trelleborg också är förfördelat.

Gr

En röstförklaring

Vi är många som har sett med sorg och olust hur Lunds odogmatiska och konstruktiva vänsterparti på några år förändrades till en inåtvänd och splittrad organisation. Inte minst för Veckobladet illa: tidningen var självständig och egensinnig i förhållande till den nya partiledningen i Lund och då opererade man bort denna kanal till allmänvästern och media. Oviljan att se att också vänsterpartiet måste vara en koalition av olika åsiktsriktningar ledde till att många medlemmar lämnade partiorganisationen i Lund. Men jag ser det inträffade inte som uttryck för ondska utan för politisk oskicklighet.

Demokratisk Vänsters (DV) inträde på scenen är fullt förståelig: man vill starta ett nytt rent vänsterparti som inte ska behöva dras med det gamlas arv. Det är en vacker tanke, men den kommer naturligtvis inte att fungera som skydd mot det klassiska vänsterhatet. DV:arna kan väl få några inledande applåder, men skulle partiet bli stort kommer det säkert att få höra att det är samma gamla kommunister.

DV:s avsikt är såvitt jag förstår att efterträda och ersätta vänsterpartiet nationellt. Men det ställer bara upp kommunalt. I dess ledning står några gamla erfarna och erkänt skickliga kommunalpolitiker. Tänker de föra en annan kommunalpolitik än de som v-företrädare gjort tidigare? Nej, även om Ulf Nymark gör försök att tala om att V fört en lokal överbudspolitik. När det inte för så långt drar han till med ideologin: "V hämtar i mångt och mycket sin inspiration från den tid då partiet obrottsligt slöt upp bakom sovjetkommunismen". Jaså, på vad sätt har det visat sig i V Lunds kommunalpolitik? I bostadsfrågor, i trafikpolitik?

Jag saknar inte sympati för DV:s uppgörelse med nykommunisterna, men varför då syssla med en kommunalpolitik som man i allt väsentligt ställer upp på. Jag kan se poängen med några friska namn på DV:s lista men i huvudsak håller jag med Mats Olsson: DV behövs inte lokalt. Kan det locka nya röster till den rödgröna koalitionen? Det är svårt att tro.

Henrik Smith skriver i Sydsvenskan under rubriken "Vänsterpartiets förfall" och går så hårt fram att jag uppfattar det som ett avsked ("Efter 25 års arbete för vänsterpartiet och dess ungdomsförbund ser jag det inte längre som produktivt att arbeta för att skapa en frihetlig vänster inom ramen för denna organisation"). Jo, valet är fritt. Jag har inga detaljer, men Henrik Smith har nog inte arbetat för en frihetlig vänster i fulla 25 år. Jag minns honom liksom så många andra som nu tar stora ord i sin mun som ganska ortodoxa partimedlemmar, inte helt olik de som nu har makten i V Lund. Jag vill mena att avståndstagandet från vänsterpartiet för många handlar om en uppgörelse med egna ungdomliga politiska ställningstaganden. Det är helt OK, men det känns inte relevant för mig.

Henrik Smith verkställer en avrättning av V Skånes politik och till stora delar kan jag instämma. Och inte heller jag tror att det kommer att gå så bra i valet. Men i hans formulering ser jag nästan en förhoppning om att det ska gå illa ("En stor valförlust kan leda till en intern omprövning"). Den synen delar inte jag.

Min hållning är traditionell och osofistikerad. Jag tycker att vänsterpartiet har många brister, vad gäller dess politik kommunalt, regionalt och nationellt. Men utan ett någorlunda starkt vänsterparti är risken att socialdemokraterna går ytterligare åt höger. Ingen med hjärtat till vänster är betjänt av ett försvagat vänsterparti. Jag har nog mer tålamod och tänker lägga min röst på detta vänsterparti.

Sten Henriksson

Är dollarn USA:s akilleshäla?

I maj 1973 var familjen Wallenberg värd vid ett sekretessomgärdat möte i Saltsjöbaden. Deltagare var 85 personer som representerade den globala finansiella eliten - den så kallade Bilderberggruppen. Daganteckningar från detta möte har sedan kommit fram och utifrån dessa har författaren F. William Engdahl (1) konstruerat ett konspirationsförlopp som trots att det verkar fantastiskt ändå inte verkar helt osannolikt.

Bakgrunden och orsaken till mötet var att de stora oljebolagen hade hamnat i ekonomiska svårigheter på grund av kostnadskrävande investeringar i Nordsjön och i Prudhoe Bay utanför Alaska och att dollarns värde hade sjunkit. Ett ökat oljepris skulle kunna avhjälpa dessa oönskade förhållanden. En amerikansk deltagare i mötet, Walter Levy, presenterade ett scenario som bl a innehöll en önskvärd ökning av oljepriset med 400%.

Fem månader senare utbröt oktoberkriget (Yom Kippur). Engdahl antar att Henry Kissinger mer eller mindre framprovocerade detta krig genom att ge parterna - Israel respektive Syrien och Egypten - missledande informationer om motparternas intentioner och styrka. Efter kriget kom oljeembargot. Kungahuset i Saudiarabien och shahen i Iran skulle i förhand inte ha varit svåra att övertyga om värdet av att höja oljepriserna med just 400%. De överskott i oljehandeln som inte kunde användas till egen konsumtion eller investeringar i de oljeexporterande länderna placerades enligt överenskommelse i de amerikanska och engelska centralbankerna Federal Reserve och Bank of England.

Höjda oljepriser gav depression

Resultatet av de höjda oljepriserna blev visserligen (tråkigt nog) en långvarig depression i världsekonomin men oljebolagens vinster ökade och dollarns värde stärktes för all framtid (?) genom att den blev världens "reservvaluta" - den valuta som oljan handlas i och den valuta som ingår i nationalstaternas valutareserver (f n till omkring 70%).

CIA hade redan sedan flera år utbildat experter som nu kom väl till pass när det gällde att på ett patriotiskt sätt utnyttja de ökade dollarflödena (2). En stor del av de överskottsdollar som strömmade in till de amerikanska och engelska centralbankerna kom att användas till lån till utvecklingsländer. CIA:s experter - "economic hit men, EHM" - hade som uppgift att göra en prognos för den ekonomiska utvecklingen i ett utvecklingsland och utifrån denna prognos ge förslag till investeringar i infrastrukturella anläggningar. Dessa förslag låg sedan till grund för de lån som skulle beviljas - ofta genom Världsbanken. En EHM skulle se till att prognosen för BNP-utvecklingen i det berörda landet blev mycket optimistisk. Det skulle medföra att lånen blev så stora att landet i fråga inte skulle ha en chans att inom överskådlig tid betala tillbaka dem och därmed komma i ett beroendeförhållande till USA. Detta kunde sedan utnyttjas vid omröstningar i FN eller förhindra att länderna anknöt sig till Sovjetblocket. Om en statschef visade sig vara motsträvig fanns bakom EHM en annan specialist som såg till att statschefen fick en plötslig våldsam död. Exempel på dessa "jackals" effektiva verksamhet blev bl a presidenterna Jaime Roldós i Ecuador och Omar Torrijos i Panama som båda omkom i flygolyckor på grund av sabotage sedan de varit "motsträviga" (2).

Nytt ekonomiskt system

Henry Kissinger kallade det nya och ur USA:s synpunkt mycket fördelaktiga ekonomiska systemet för "recirculation of petrodollar". Det har bland annat inneburit att USA, både som nation och när det gäller enskilda medborgare, kunnat leva på kredit. Federal Reserve kan trycka hur mycket dollar som helst för import av japanska bilar och andra konsumtionsvaror så länge som det bara leder till en ökad skuld som inte återkrävs. Vill man köpa olja måste man ha dollar genom att exportera till USA. Men systemet förutsätter att oljeländerna och andra länder med exportöverskott mot USA, f a Kina, fortsätter att köpa amerikanska statspapper och att man fortsätter att handla olja i dollar. För närvarande behövs det ett inflöde till USA av drygt 2 miljarder dollar om dagen för att det skall bli balans och dollarns värde

uppehålls. Minskar köpen av statspapper eller direktinvesteringar i USA kommer dollarns värde att sjunka. Men länder med stora dollarreserver vet att om dom slutar investera i dollar så kommer deras egna valutareserver att sjunka dramatiskt i värde.

Handla olja i Euro

Den 24 september 2000 förklarade Saddam Hussein efter ett möte med sin regering att irakisk olja skulle handlas i euro i stället för dollar. Det är inte klart om detta var Saddams egen idé eller om EU kan ha gjort påtryckningar. I varje fall öppnade Irak ett eurobaserat konto i den ledande franska banken BNP Paribas. Oljeinkomsterna från FN:s "Oil for food" program placerades sedan på detta bankkonto. Även amerikanska oljebolag fick finna sig i att köpa irakisk olja för euro. I Bank of England och i Federal Reserve gnisslade man tänder. Iraks handel av olja i euro fortsatte ända till tre veckor efter att amerikanerna intagit Bagdad. Då började irakisk olja att handlas i dollar igen. Bush utropade inte redan då "mission accomplished" men i Bank of England lär man ha dragit en lättadens suck.

Det finns de som menar att kriget i Irak inte står mellan USA och "terrorismen" utan mellan USA och EU i kampen om vem som skall ha fördelarna av att ha den internationella reservvalutan (3). Och visst finns det hot mot dollarns dominans på världsmarknaden och i oljehandeln. I Iran talar man om att öppna en oljebörs i Teheran med euro som betalningsmedel. Många länder börjar diversifiera sina valutareserver och komplettera sina dollartillgångar med euro. Än så länge är det dock bara Nordkorea som har hela sin valutareserv i euro i st f "fiendevalutan" dollar. I vårt grannland Norge är man irriterad över att vara tvungen att sälja olja i dollar till europeiska länder. I Ryssland och Venezuela görs överväganden att sälja olja i euro.

Andra tecken på dollarns bräckliga tillstånd är att på senare tid, när de kinesiska köpen av amerikanska statspapper tydligen inte räcker till, så har några banker i Storbritannien och på de karibiska öarna börjat köpa amerikanska statspapper. Det finns de som tror att det är Federal Reserve som på detta sätt genom bulvaner stödjer dollarn.

Mer dollar

För 20 år sedan ökade dollarmängden med omkring 5% om året, på senare år har ökningen varit 15%. I slutet av mars 2006 slutade Federal Reserve att rapportera M-3, en indikator som anger mängden cirkulerande dollar. Det är inte ägnat att stärka omvärldens tillit till dollarn.

Konspirationsteorins upphovsman Engdahl vill i en artikel på nätet tidigare i år (4) tona ned möjligheterna för att euron skall kunna ersätta dollarn som reservvaluta. Han menar att EU:s centralbank med sin nuvarande konstruktion inte är särskilt lämpad för en sådan gigantisk uppgift som att ta hand om hela oljeekonomin. Det skulle kräva dels att den sattes under demokratisk kontroll och dels att det skulle tryckas enormt mycket sedlar - petro-euro - och bedrivs handel i skattkammarpapper.

Men naturligtvis är det möjligt att EU - såsom den i dag ekonomiskt mest stabila regionen i världen - i en framtid kan få ansvar för den ekonomiska ordningen i världen när den skuldtyngda bjässen i väster kollapsar på grund av överansträngning.

Erik Kågström

1. F. Wilhelm Engdahl: "A Century of War: Anglo-American Oil Politics and the New World Order"
2. John Perkins: Confessions of an Economic Hit Man. The shocking inside story of how America really took over the world".
3. William R. Clark: "Petrodollar Warfare. Oil, Iraq and the Future of the Dollar"
4. F. Wilhelm Engdahl: "Why Iran´s oil bourse can´t break the buck".20060310

Färdtjänsten: Privatisering modell (v) - eller ökad demokratisk styrning?

*Öppet brev till
Kommunalrådet Margareta Dovsjö (s) och
Kommunalrådet Rolf Englesson (mp)*

Under förra mandatperioden, då borgarna var i majoritet beslutade de om ett "kundvalssystem" inom hemtjänsten. Det gick ut på att den hemtjänstberättigade skulle få välja vilket företag som skulle få utföra tjänsten. Med andra ord skulle hemtjänsten privatiseras och dras undan demokratisk kontroll. Den hemtjänstberättigade skulle vara utlämnad åt marknadens, dvs de vinstdrivande företagens, prioriteringar och godtycke.

Det här systemet, som aldrig riktigt hann komma i bruk, kritiserades hårt av den dåvarande rödgröna oppositionen. Kraftigaste kritiken levererade nog vänsterpartiet. Det rödgröna motståndet var befogat: det var naturligtvis synd och skam att sälja ut hemtjänsten på det sättet. Systemet blev ingen succé, och de rödgröna skrotade det efter valet 2002.

Till borgarnas oförställda förtjusning föreslår nu (v) ett "kundvalssystem" inom färdtjänsten. **(V):s kundvalssystem är en blåkopia av borgarnas kundvalssystem inom hemtjänsten.** När en person blivit beviljad färdtjänst vill (v) att hon/han ska ge sig ut på taximarknaden för att välja det företag som ska utföra transporten. Den demokratiska styrningen av färdtjänsten ska ersättas av marknadens krafter. Och vilken marknad sen! Svartkörningar, svart arbetskraft, bulvaner som ägare, fiffel, konkurser och ideliga ägarbyten och sammanslagningar av företag.

Eftersom taxibranschen sedan länge är avreglerad är prissättningen fri. Som resenär måste man, för att inte bli uppskörtad, förhandla fram priset innan resan börjar. Färdtjänstresenären ska alltså, i (v):s modell, förhandla priset för resan. Såvida v inte tänkt sig att kommunen rakt av ska betala det belopp som taxibolagen mer eller mindre godtyckligt vill att kommunen ska betala för resan?

(V) hävdar också att en poäng med deras kundvalssystem är att beställningscentralen slopas. Men nog måste väl ändå resor beställas via taxis växel, dvs en

beställningscentral, såvida (v) inte menar att alla färdtjänstresenärer ska gå ut på gatan och haffa en taxi eller enbart anlita taxiföretagare som inte är anslutna till en beställningscentral?

Rimligtvis måste vänsterpartiet nu också släppa motståndet mot "kundvalssystemet" inom hemtjänsten och ansluta sig till borgarnas förslag om att ett sådant införs. **Vad som är bra inom färdtjänst kan ju inte vara dåligt inom hemtjänst!?**

I motsats till (v) vill Demokratisk Vänster stärka den demokratiska styrningen av färdtjänst. Demokratisk Vänster menar att dagens brister inom färdtjänst inte förklaras av att det är för lite inflytande för marknaden, utan för mycket. Att som i dag lägga ut färdtjänsten på entreprenad innebär stora svårigheter när det gäller demokratisk styrning och kontroll, och i praktiken inga möjligheter alls att rätta till missförhållanden och brister.

Därför menar Demokratisk Vänster att kommunen seriöst bör pröva möjligheten att driva färdtjänst i egen regi och därmed befria färdtjänstresenärerna från konsekvenserna av marknadens tillkortakommanden och brister.

Egen regi ger möjlighet till direkt insyn och styrning, brister och misstag kan snabbt rättas till. Marknaden är, tvärtemot vad vänsterpartiet hävdar, inte lösningen på problemet, den är orsaken till problemen.

Med anledning av (v):s nyvunna intresse för kundvalssystem vill vi ställa följande frågor till socialdemokraterna och miljöpartiet:

1. Stöder ni också ett kundvalssystem, dvs i praktiken en privatisering, inom färdtjänsten i Lunds kommun? Eller föredrar ni stärkt demokratisk styrning och

kontroll över färdtjänsten?

2. Om ni ställer er bakom (v):s förslag om kundvalssystem i färdtjänsten -är ni då också beredda att acceptera samma system inom hemtjänsten, dvs i princip det system som borgarna går till val på och som ni tidigare varit starkt kritiska mot?

Ulf Nymark

Demokratisk Vänster i Lund

Polerat lokalblad som inte gitter gräva själv?

Det är ju valtider och Sydsvenskan förser oss beredvilligt med politikertal i egen sak, inklusive helsides idolporträtt att klistra upp på väggen hemma. Man undrar över tidningens förmåga förse oss med lite mer avancerade artikelkoncept än att ringa upp och be om en intervju med redan välexponerade som avlönade av både parti och samhälle har till m.e.m. heltidssyssla, att bearbeta oss medborgare - t.ex. genom pressen. Hur vore det är gräva själv lite och bända i sprickor synliga väl för allom? I frågor som är de egentligt vitala? Men kan ligga något bortom standard reporterhorisonten.

Lennart Prytz blev alltså intervjuad och journalisten var inte direkt snäll, måste man säga. Men för min del hade jag mycket hellre sett Gunnar Jönsson grillad - en långt mindre samvetsöm människa. Som med småsovjetisk framtoning och i brutal effektivitet försett staden med bl.a. statarkaserner för våra (väl många) studenter. Nån stadsantikvarie har vi inte längre, stadsarkitekten har partibok och är förresten osynlig sen han överbefolkade stationsområdet med låga pansarhinder. Rentav prisbelönta!

Stadsbyggnadsdirektören är vidare halvbildad för sin tunga värv och tillsynes i fickan på denne stans HSB. En gråsosse (säger Nilla) med tillhörande jasägande hov inom rödgröna stödpartierna. Desslikes långt ut på borgerliga sidan, döma av smådevota fp-insändare. För här ska skapas Lågpristaden "Lidl" Lund vilken väller ut i allsköns riktningar, villigt hoppar på diverse bondtjuvsprojekt och ogenerat idkar lärklämsrelationer med byggbolag och lokala fastighetsentreprenörer - samt allmänt vill växa maximalt mycket, utan större ruelse. Stan är faktiskt byggd på tankens kraft, inte av tegelstenar kan upplysas.

"Ett större Furulund" löd en rå kommentar, när "Lokalbladet" frågade efter Lunds samtida själ, på dess gator. Är det rädsla kring prenumerationerna, bekvämlighet - journalister är lata enl. Stig Malm - en tonårsaktig redaktion eller ett nytt gestaltande koncept, vi läsare tvångsexponeras för? För en tidning är ingen krog där max antal öl ska säljas. På vad meriter fick Pia Röding jobbet, förresten? Fick vi medianyttjare ge vår mening? En fordombomprostson (tror jag) borde ta hem från Malmöskrapan. Nån alltså med fräckhet - och inte nån som slickar ölfradga ur studentmustascher. Ursäkta ... För tidningar görs av ett speciellt släkte, sorten går bara inte ta fel på ens utan intuition, nästan.

Till bekvämligheten, eller vad nu. Jag vet ganska precis vem jag skulle pratat med på olika håll, även informellt eller anonymt. Jämte vad säga till vem samt hur allmänt bända och vrida. Svarar Mats O. - eller Claes R. - i alla v-partiets telefoner som SDS ringer till? Så skaffa kontakter! En utdöd konst, bland murvlar? Hur nu möjligt. Det räcker förresten att ringa numret efter vissa insändarmanus, sen är bara att nysta vidare. Eller är det nån slags feltänkt neutralitet som spökar "en tidning ska ej ta ställning"?

Ja, finns det alternativ till kommunens och stans förändring, sen mitten på 1990-talet? Kan vi få ett bokslut, Sydsvenskan? Inte er uppgift!?

Jörgen L.

PS Intervjuerna med k-råden, eller wannabees, var bra. Inte tu tal om det. Pigga frågor, påläst, ytterst läsvärt. Fanns dock meningar i vissa texter man kunde utvecklat till egna artiklar. Suck, kräver av SDS kanske vad många andras ansvar, här i staden. Den feta otänkheden brer ut sig

...